

væsentlige og særlig hyppigt forekommende. Bemærkningerne til lovforslag skal således altid indeholde et skøn over de økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner og for erhvervslivet, de administrative konsekvenser for borgerne og eventuelle miljømæssige konsekvenser. Endelig skal der redegøres for lovforslaget i forhold til EU-retten.

En redegørelse for disse konsekvenser giver imidlertid ikke nødvendigvis et fuldt dækkende billede af konsekvenserne af det enkelte lovforslag, og netop derfor fremgår det af Justitsministeriets vejledning om lov kvalitet, at der efter omstændighederne også kan være grund til at redegøre for andre konsekvenser af lovforslaget end de nævnte. Der bør således allerede efter de gældende retningslinjer redegøres for et lovforslags væsentlige kriminalpræventive konsekvenser, hvis dette i det konkrete tilfælde må anses for at være relevant.

Med hensyn til den anden del af beslutningsforslaget, der som nævnt handler om obligatorisk lovovervågning, vil jeg sige, at regeringen er enig i forslagsstillerens synspunkter om, at det er meget vigtigt at følge op på, om en lov får den tilsigtede virkning. Der er imidlertid forskellige måder at foretage opfølgning på, og egentlig lovovervågning er jo kun en af de muligheder. Ved lovovervågning beskrives lovovervågningens omfang og formål i bemærkningerne til lovforslaget. Lovovervågning er særlig relevant ved f.eks. en opfølgning på enkelte meget specifikke dele af et lovforslag, som man ønsker at følge virkningen af på tæt hold. Når den pågældende lov har virket i en periode – i praksis typisk omkring 3 år – afgives der en redegørelse til det relevante folketingsudvalg efter høring af bl.a. de myndigheder og organisationer, der var inddraget i forbindelse med lovforslagets udarbejdelse.

Der kan i stedet for lovovervågning iværksættes en forskningsbaseret undersøgelse af lovens virkning, eller der kan afgives faste årlige redegørelser om erfaringerne med loven til Folketinget eller det relevante udvalg. I nogle få tilfælde kan det være relevant at indsætte en revisionsklausul i loven, således at Folketinget efter en årrække må tage stilling til, om lovens udformning helt eller delvis bør ændres. Det må efter regeringens opfattelse afhænge af en helt konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde, hvilken opfølgningsmetode der må anses for mest hensigtsmæssig. Det vil ikke i alle tilfælde være lovovervågning, som bedst vil kunne belyse

virkningerne af en lov, og der vil derfor være adgang til at vælge den type opfølgning, der passer til enhver situation, hvad enten det så er lovovervågning eller en anden metode.

Sammenfattende kan jeg derfor sige om beslutningsforslaget: Regeringen er enig med forslagsstillerne om vigtigheden af, at der redegøres for de væsentlige kriminalpræventive effekter af et lovforslag i bemærkningerne til lovforslaget. Det følger allerede af de gældende retningslinjer for udarbejdelse af lovforslag, og regeringen finder derfor ikke, at der er anledning til at tage nye initiativer på området.

Regeringen er også enig i, at der i nødvendigt omfang skal følges op på virkninger af nye love, som skønnes at have væsentlige kriminalpræventive effekter, men regeringen finder imidlertid ikke, at en formel lovovervågning i alle tilfælde vil være den bedste metode, idet andre opfølgningsmetoder kan være mere relevante i det konkrete tilfælde.

Regeringen kan på denne baggrund ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 11:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en enkelt kort bemærkning. Fru Karina Lorentzen.

Kl. 11:47

Karina Lorentzen (SF):

Hvis jeg forstår ministeren korrekt, er det altså på grund af lovovervågningen, at man ikke ønsker at lade det her forslag passere. Vi kan vel alle som retspolitiske ordførere indse nødvendigheden af at have en kriminalpræventiv effekt at vurdere et lovforslag ud fra. Når vi vedtager love, er det vel – i hvert fald på det retspolitiske område, og når det gælder om at dæmpe op for noget kriminalitet – en vigtig faktor, eller hvordan? Jeg synes i hvert fald ikke, at det fremgår tydeligt nok af de bemærkninger, der er til lovforslagene. Hvad er ministerens kommentar til det?

Kl. 11:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 11:47

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Karina Lorentzen, at det er begge dele af beslutningsforslaget, som regeringen ikke finder har den rette vægtning. For så vidt angår spørgsmålet om vurderingen af den kriminalpræventive effekt, kan jeg sige, at det allerede i dag finder sted på de lovforslag, hvor det er relevant. For så vidt angår den anden del